

Dato	10. januar 2018
Sagsbehandler	Lene Merete Priess
Mail	lemp@vd.dk
Telefon	+45 7244 3209
Dokument	17/15812-24
Side	1/9

Klage over Odsherred Kommunes afgørelse om nedlæggelse af vejareal

Vejdirektoratet har behandlet klage af 6. november 2017, hvor J klager over Odsherred Kommunes afgørelse af 9. oktober 2017 om nedlæggelse af vejareal på matr. nr. b, beliggende T-vej 61. Ejendommen er ejet af N, der gennem et landinspektørfirma har anmodet Odsherred Kommune om, at den private fællesvej på ejendommen slettes på matrikelkortet.

Vi fremsendte den 11. december 2017 udkast til afgørelse i sagen. Vi har modtaget Js bemærkninger den 2. januar 2017, Odsherred Kommunes bemærkninger den 19. december 2018 samt bemærkninger fra N henholdsvis den 18., 20. og 21. december samt den 2., 3. og 7. januar 2018.

Bemærkningerne giver ikke anledning til en ændring af afgørelsen om, at Odsherred Kommunes afgørelse hjemvises til fornyet behandling på grund af manglende partshøring.

N anfører, at klagen skulle være afvist, da den ikke er modtaget rettidigt. Klagen er modtaget i Vejdirektoratet mandag den 6. november 2017 kl. 15.42. Det fremgår af pkt. 212 i Justitsministeriets vejledning¹ til forvaltningsloven, at ved beregning af klagefrister, hvis længde er fastsat i uger, udløber fristen den samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem det fastsatte antal uger senere. Vejdirektoratet kan konstatere, at kommunens afgørelse er dateret mandag den 9. oktober. Hvis afgørelsen er sendt per e-mail og dermed meddelt samme dag, skal klagen senest være modtaget i Vejdirektoratet mandag den 6. november 2017. Vi kan konstatere, at klagen er modtaget indenfor klagefristen. Det er ikke ualmindeligt, at der kommer uddybninger fra klager eller dennes repræsentant, efter klagen er modtaget i Vejdirektoratet. Når selve klagen er modtaget indenfor fristen, skal Vejdirektoratet inddrage sådanne uddybninger i sagsbehandlingen.

N er uforstående overfor, hvorfor sagen er endt i Vejdirektoratet, når vejen ikke eksisterer. Det forhold, at en privat fællesvej ikke er taget i brug eller ikke længere er taget i brug, betyder ikke i sig selv, at vejen er nedlagt. Vejudlægget kan fortsat være eksisterende – og i det konkrete tilfælde er vejudlægget fortsat noteret i matriklen. Når en udlagt privat fællesvej ligger i byzone eller i sommerhusområde, skal vejmyndigheden administrere udlægget efter reglerne i privatvejslovens afsnit III, jf. privatvejslovens § 3 og § 2, stk. 1, nr. 2. Det vil sige, at vejmyndigheden kan vælge at be-

¹ <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=60828>

handle spørgsmålet om nedlæggelse af en udlagt privat fællesvej efter reglerne i privatvejslovens kap. 11, §§ 71-79.

N er uenig i Vejdirektoratets fortolkning af privatvejsloven § 73. Uenighed om fortolkning af lovregler er i sidste ende et spørgsmål, der henhører under domstolene.

N anfører desuden inhabilitet hos undertegnede på baggrund af, at jeg har undervist med P, der på Js vegne har uddybet klagen. Jeg har holdt indlæg af én times varighed på et kursus ledet af P i 2016. Tilsvarende undervisning planlagt til den 27. november 2017 blev aflyst den 27. oktober af kursusudbyder. Undervisningsaktiviteten er oplyst til mine foresatte, der har vurderet, at det ikke er en omstændighed, som er egnet til at vække tvivl om min upartiskhed, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 5. Ifølge § 3, stk. 2 foreligger der desuden ikke inhabilitet, hvis der som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.

Odsherred Kommune er uenig i Vejdirektoratets vurdering af, hvorvidt kommunen har opfyldt sin forpligtelse efter privatvejslovens § 73, stk. 1, nr. 3. Af kommunens bemærkninger er det klart, at kommunen i sin afgørelse har lagt vægt på, at servitutten fra 1917 ikke er tinglyst på vejejendommen, og at der ikke tinglyst andre servitutter. Når vejmyndigheden som led i sin oplysning af sagen bliver bekendt med, at der fortsat er tinglyst en vejret til udlægget på matr.nr. b på en række ejendomme udstykket fra den herskende ejendom, er det Vejdirektoratets opfattelse, at det ligger udenfor kommunens lovpligtige skøn at antage, at ejerne af disse ejendomme ikke kan antages at have vejret til det omhandlede vejudlæg. Det må ligeledes pointeres, at dommen fra 1998 desuden kun har retskraft overfor sagsøgerne. Det ligger desuden ikke indenfor Odsherred Kommunes kompetence at vurdere, hvem servitutten skulle tilgodese, ligesom det ikke er op til kommunen at konkludere, at en servitut fra 1948 skulle sikre anden adgang til stranden, fordi der "*formentlig*" ikke var adgang over matr.nr. b. På baggrund af kommunens viden om, at der i en årrække har været uenighed om de vejretlige forhold, er det Vejdirektoratets vurdering, at Odsherred Kommune ikke har opfyldt sin partshøringsforpligtelse. Fordi vi ikke kan udelukke, at den manglende høring kan have haft betydning for vejmyndighedens vurdering af spørgsmålet, hjemvises kommunens afgørelse.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelsen om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser².

Vejdirektoratet ophæver Odsherred Kommunes afgørelse. Vejdirektoratet finder ikke, at kommunen konkret har opfyldt sin partshøringsforpligtelsen i privatvejslovens § 73, stk. 1, nr. 3, til at meddele sin påtænkte beslutning om nedlæggelse til ejere af andre ejendomme, der må antages at have vejret til vejen. Sagen hjemvises til fornyet behandling.

² Bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016.

Vores kompetence

Vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sin afgørelse har fulgt privatvejslovens³, forvaltningsloven⁴ og almindelige forvaltningsretlige regler.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i f.eks. kommunens skøn om, der konkret skal gives tilladelse til nedlæggelse af en privat fællesvej. Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik.

Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til privatretlige spørgsmål, herunder forståelsen af tinglyste deklARATIONER og spørgsmål om hævd. Det er privatretlige spørgsmål, der i tilfælde af uenighed, skal afklares ved domstolene.

Kommunens afgørelse

Udgangspunktet for Odsherred Kommunes afgørelse har været, at der p.t. ikke er tinglyst servitutter om færdselsret på ejendommen matr.nr. b. Det er kommunens forståelse, at Retten i Nykøbing har truffet afgørelse om at aflyse servitut af 3. december 1917. Kommunen har partshørt de tilgrænsende ejendomme og gennemført en offentlig høring om den påtænkte beslutning i henhold til privatvejslovens § 73 for at give eventuelle rettighedshavere lejlighed til at dokumentere en vejret, da kommunen har været opmærksom på uenighed om de vejretlige forhold. I henhold til privatvejslovens § 71 godkender vejmyndigheden ved Odsherred Kommune, at vejarealet på matr. nr. b kan nedlægges.

Klagen til Vejdirektoratet

J har den 6. november 2017 klaget over kommunens afgørelse. P har på klagers vegne uddybet klagen i brev af 7. november med påstand om ophævelse og hjemvisning. P bemærker indledningsvist, at det er en forudsætning for kommunens afgørelse, at der er enighed om, at vejarealet har været omfattet af privatvejsloven indtil kommunens afgørelse, da det i modsat fald ikke vil være muligt for kommunen at træffe beslutning om nedlæggelse efter § 72

P anfører følgende synspunkter til støtte for klagen;

1. Vejret forudsætter ikke tinglysning af færdselsret. Kommunen forudsætter, at det alene er grundejere, som er berettiget efter en tinglyst servitut, som har vejret, og har lagt afgørende vægt på byretsdommen fra 1998, der ikke har retskraft i forhold til andre end sagsøgerne.
2. Sagen er utilstrækkelig oplyst, idet kommunen ikke har undersøgt om, der er grundejere som har vejret på grundlag af aftale eller hævd.
3. Vejarealet har væsentlig betydning for ejere af en række sommerhusgrunde, der må anses som vejberettigede, og hvor en nedlæggelse vil medføre et betydeligt fald i ejendomsværdi, der for sommerhusgrunde er stærkt påvirket af, hvor lang adgangsvej, der er til strand.

³ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

4. Kommunen har i afgørelsen samtidig taget stilling til naturbeskyttelsesreglerne om offentlig adgang, hvilket er i strid med de forvaltningsretlige specialitetsprincipper, og afgørelsen er derfor behæftet med en kompetencemangel.

Sagens oplysninger

Ejendommen er udstykket i 1917 fra daværende landbrugsejendom matr. nr. 1. Af de historiske matrikelkort ses, at en række landbrugsejendomme på det tidspunkt havde veje over egen ejendom ned til stranden ved K. I forbindelse med salget blev der tinglyst en servitut på matr.nr. b, hvoraf det fremgår, at *"...sælger og efterfølgende ejere af den tilbageværende del af henholdsvis matr.nr. 1 og 11 skal have ret til passage ad fornævnte veje over de solgte parceller og til at tage tang, sand og grus fra stranden, men ikke til at grave huller...."*

Matr.nr. b blev i 1933 erhvervet af nuværende ejers farfar.

I forbindelse med arealoverførsel af et mindre areal fra en del af matr.nr. a til matr. nr. b, blev der i 1948 udlagt anden vejadgang for matr. nr. c, d og e, og den tidligere adgangsvej til disse ejendomme på matr.nr. b blev nedlagt, hvilket blev tiltrådt af ejerne af de vejberettigede ejendomme.

I 1980 aflystes servitut fra 1918 tinglyst på matr.nr. b vedrørende adgang for matr. nre. c, d og e med henvisning til, at vejen blev nedlagt i 1948.

I 1998 anlagde en række grundejere i området sag mod bl.a. nuværende ejer af matr.nr. b med påstand om, at sagsøgte indrømmede dem færdsel ad en 3,77 m bred vej på ejendommen. Byretten⁵ fandt det ikke bevist, at ejere af senere udstykkede parceller var berettigede efter 1917-servituten og, at de 13 sagsøgere ikke havde vejret eller havde vundet hævd på at færdes på matr. nr. b til stranden.

I februar 1999 blev 1917-servituten aflyst. Aflysningen er underskrevet af daværende ejer af matr.nr. a.

Servituten fra 1917 er også tinglyst på en række ejendomme udstykket fra den herskende ejendom matr. nr. a.

I 2016 ønskede ejer af matr.nr. b at udstykke ejendommen. Landinspektøren ansøgte kommunen om, at den udlagte private fællesvej på ejendommen blev slettet på matrikelkortet med henvisning til, at der ikke var *"en privat fællesvej til stranden"*, 1998-dommen, og at vejen allerede var nedlagt. Ejer af ejendommen har oplyst, at vejen blev nedlagt af hans farfar i 1948, at retssagen i 1998 havde afklaret hvordan det forholdt sig med færdsels- og vejforhold *"i al evighed"*, og at en landinspektør i 1980 havde anmodet om, at vejen blev slettet på matrikelkortet.

Ifølge kommunens vejfortegnelse er der privat fællesvej på matr. nr. b.

Odsherred Kommune har gennemført en nedlæggelsesprocedure efter privatvejsloven. Kommunen er bekendt med, at der igennem en årrække har været uenighed om de vejretlige forhold i området.

⁵ Dom afsagt den 12. juni 1998 af Retten i Nykøbing Sjælland

Hvilke regler gælder?

Privatvejslovens regler om nedlæggelse finder anvendelse på udlagte og ibrugtagne private fællesveje i bymæssige områder, herunder sommerhusområder jf. privatvejsloven § 3.

Ved 'private fællesveje' forstås veje, gader, broer og pladser, der ikke er offentlige veje, jf. lovens § 10, nr. 1, som fungerer som færdselsareal for en anden ejendom end den ejendom, som vejen ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer. Det er endvidere en betingelse, at ejendommene ikke ejes af samme person/personkreds, jf. privatvejslovens § 10, nr. 3.

Ved 'udlagt privat fællesvej' forstås et areal, der er bestemt til fremtidig anvendelse som privat fællesvej, jf. privatvejslovens § 10, nr. 8.

En vejret er den ret, som den til enhver tid værende ejer af en ejendom har over en privat fællesvej til at benytte vejen som færdselsareal for ejendommen og den, der har en vejret, er vejberettiget. Det fremgår af privatvejslovens § 10, nr. 5 og 6. Spørgsmålet om en konkret grundejer har vejret, er som udgangspunkt et privatretligt spørgsmål, der afhænger af den indgåede aftale og kan i tilfælde af uenighed kun afgøres af domstolene.

Nedlæggelse eller omlægning af privat fællesvej

Udlagte private fællesveje kan enten nedlægges efter reglerne i privatvejslovens kap. 11 eller slettes på matrikelkortet efter bestemmelserne i § 7 i bekendtgørelsen om matrikulære arbejder⁶.

Bestemmelserne i lovens kap. 11 (§§ 71-79) forudsætter, at der er tale om en anlagt eller ibrugtagen privat fællesvej/privat fællessti.

Dette medfører, at det ikke er nødvendigt at anvende disse bestemmelser på udlagte – men ikke anlagte eller ibrugtagne – private fællesveje. Bestemmelserne kan dog i konkrete tilfælde anvendes, hvor kommunen mener, at det er hensigtsmæssigt eller nødvendigt for at gennemføre nedlæggelsen.

En privat fællesvej i byzone og i sommerhusområde må ikke nedlægges eller omlægges uden kommunens tilladelse, jf. privatvejslovens § 71. Om der konkret skal gives tilladelse til hel eller delvis nedlæggelse afhænger af kommunens skøn. Ved denne vurdering skal kommunen varetage almene offentligretlige hensyn, først og fremmest af færdselsmæssig og vejteknisk art. Herunder kan kommunen vurdere, om nedlæggelsen vil være u hensigtsmæssig eller til gene for visse grupper af trafikanter. At kommunen kan tage hensyn til vejens almindelige betydning som led i et områdes samlede vej- og stisystem skyldes, at private fællesveje i by og bymæssigt område som udgangspunkt er åbne for offentlighedens færdsel. Hvis ingen almene offentligretlige hensyn taler imod nedlæggelsen, skal kommunen vurdere, om den private fællesvej er eneste adgangsvej til eller er af vigtighed for en ejendom.

Det fremgår af § 72, stk. 2, at vejen helt eller delvist skal opretholdes som privat fællesvej, hvis;

⁶ Kort- og Matrikelstyrelsens, nu Geodatastyrelsens, bekendtgørelse nr. 1676 af 20. december 2013 om matrikulære arbejder, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

1. den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang til ejendommen, eller
2. vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen.

Hvis dette ikke er tilfældet, skal kommunen afveje vejejerens interesse i, at vejen nedlægges over for den eller de vejberettigedes interesse i, at den bliver opretholdt.

En tilladelse til at nedlægge en privat fællesvej efter lovens § 72 medfører, at eventuelle rettigheder, herunder rettigheder som følge af aftaler, bortfalder, hvis tilladelsen udnyttes. Spørgsmålet om en vej skal opretholdes, fordi den er af vigtighed for ejeren af en ejendom med vejret, kan indbringes for taksationsmyndighederne. Det fremgår af privatvejslovens § 75.

Proceduren for nedlæggelse af en privat fællesvej fremgår af privatvejslovens § 73 og § 74. Kommunen skal offentliggøre en påtænkt beslutning om nedlæggelse eller omlægning af vejen eller dele af den. Beslutningen skal meddeles til ejere af ejendomme, der grænser til vejen, ejere af ejendomme, hvis vejret er tinglyst og ejere af andre ejendomme, som må antages at have vejret til vejen. Der skal gives en frist på mindst 8 uger for at komme med indsigelser. Først derefter kan afgørelsen træde i kraft. Ifølge § 75 kan kommunen vælge at give en frist på 3 uger, når den vurderer, at en påtænkt beslutning om nedlæggelse eller omlægning af en vejstrækning kun kan have betydning for ganske få velkendte vejberettigede.

Vejdirektoratet gør desuden opmærksom på, at selvom der ikke er grundejere, der kan dokumentere vejret, kan kommunen vælge ikke at nedlægge en udlagt privat fællesvej, hvis kommunen vurderer, at der er behov for at udlægget opretholdes af hensyn til fremtidig planlægning.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Kan vejen administreres efter privatvejslovens regler?

Det fremgår af de historiske matrikelkort, at der er udlagt vej på ejendommen før 1973. Sammenholdt med 1917-servituten om færdselsret, må der være en formodning for, at vejen på et tidspunkt har været taget i brug og dermed fungeret som færdselsareal for en anden ejendom end den ejendom, som vejen ligger på. Odsherred Kommune kan administrere arealet efter privatvejslovens regler, hvis vejen ikke er blevet nedlagt efter privatvejsloven eller andre tidligere gældende regler.

Dokumentationen fra tidligere landsinspektør vedr. arealoverførslen fra matr. nr. a til b i 1948 vedrører det vejareal, der fungerede som adgangsvej for matr. nre. c, d og e. Det fremgår desuden af de vejberettigedes accept af nedlæggelsen og det nye vejudlæg på matr.nr. a. På baggrund af den fremsendte dokumentation og de historiske kort, er det Vejdirektoratets vurdering, at det var det øst/vestgående vejstykke parallelt med stranden, der blev nedlagt i 1948, hvilket bekræftes i pkt. 5 i landinspektørs brev fra 1980. Servituten fra 1918 vedr. denne adgangsvej blev afløst i 1980, jf. dommerattesten. Vejarealet langs det østlige skel på matr.nr. b i nord/syd gående retning blev således ikke nedlagt i 1948.

Der er ikke andre oplysninger eller dokumentation for, at vejen i mellemtiden er blevet nedlagt. Odsherred Kommune kan derfor administrere den udlagte private fællesvej efter privatvejlovens regler.

Ad. vejret forudsætter ikke tinglysning

Dokumentation for vejret kan foreligge som en tinglyst servitut på den tjenende (vejejers) ejendom, ved vejejers anerkendelse af vejretten eller være fastslået i en dom. Selvom en aftale om vejret ikke er tinglyst på ejendommen, kan den have retskraft mellem parterne. Om en grundejer har vejret, er et spørgsmål om fortolkning af skriftlige eller mundtlige aftaler og kan i tilfælde af uenighed kun afgøres af domstolene.

Vejdirektoratet kan ikke forholde sig til fortolkningen af vejretsaftalen fra 1917. Dette er et privatretligt spørgsmål, der i sidste ende skal afgøres af domstolene. Vi kan dog konstatere, at servituten gav færdselsret for ejer af den tilbageværende ejendom, men at servituten ikke længere er tinglyst på matr.nr. b, fordi den i 1999 blev afløst af daværende ejer af matr. nr. a.

Matr.nr. a bestod tidligere af den nuværende ejendom og et stort areal syd for den nuværende L-vejen, hvorfra der senere er udstykket en række ejendomme. I 1999 var matr. nr. a en mindre sommerhusejendom beliggende nord for L-vejen.

Kommunen skriver i afgørelsen, at deklARATIONEN fra 1917 er blevet afløst ved dom af 1998. På baggrund af den fremsendte domsudskrift, må Vejdirektoratet forstå dommen således, at retten ikke finder det bevist, at ejere af parceller udstykket fra matr.nr. 1 skulle have færdselsret til stranden. Retten finder, at der ikke er en færdselsret over matr.nr. b for sagsøgerne, og at de ikke har vundet hævde. Dommen afløser ikke servituten. Det må bemærkes, at dommen kun har retskraft i forhold til sagsøgerne og ikke i forhold til andre. Det kan desuden ikke udelukkes, at andre end daværende sagsøgere i dag kan have vundet hævde på at færdes på ejendommen. Det er dog et privatretligt spørgsmål, som kun domstolene kan tage stilling til.

Vejdirektoratet kan konstatere, at deklARATIONEN af 23. november 1948 tinglyst på matr.nr. a vedrører ret til at benytte vejen på matr.nr. a til stranden for matr. nr. a og parceller heraf.

Ad. utilstrækkelig oplysning af sagen

Ifølge dansk forvaltningsret skal en sag oplyses og undersøges af den kompetente forvaltning så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en forsvarlig og lovlig afgørelse.

Der kan ikke opstilles nogen almindelig regel om, hvilke oplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for at træffe afgørelse i en sag. Oplysningen af de faktiske omstændigheder styres i første række af det retsgrundlag, som afgørelsen søges truffet efter. Myndigheden er derfor allerede sideløbende med sagens afgørelse forpligtet til at tage stilling til retsgrundlaget.

Vejdirektoratet er ikke enig med klager i, at vejmyndigheden har pligt til at undersøge aftaler eller hævde. Hvis en af sagens parter gør gældende, at der findes en aftale, eller der er vundet hævde på

en rettighed, bør vejmyndigheden forelægge dette for rette vedkommende. Hvis pågældende ikke kan anerkende, at der findes en aftale om det pågældende forhold, eller at der er vundet hævd, må disse spørgsmål henvises til domstolene. Vejmyndigheden kan ikke tage stilling hertil.

Odsherred Kommune har partshørt de tilgrænsende ejendomme og offentliggjort den påtænkte beslutning om nedlæggelse på kommunens hjemmeside. Ifølge fremsendte oversigt henviser alle høringssvar enten til en tinglyst deklaration eller til at have vundet hævd. På baggrund af de indkomne høringssvar har kommunen vurderet, at ingen har kunnet dokumentere en vejret til matr.nr. b. Det fremgår af kommunens afgørelse, at kommunen har lagt vægt på, at der ikke er tinglyst nogen deklaration om færdselsret på matr. nr. b, og at der ikke er andre af de i høringsprocessen fremkomne deklarationer, der giver ret til at færdes på matr. nr. b.

Kommunen har igennem en årrække været bekendt med, at der var uenighed om de vejretlige forhold i området og, at 1917-servituten også er tinglyst på en række ejendomme, der er udstykket fra den herskende ejendom matr. nr. a. På den baggrund finder Vejdirektoratet, at kommunen ikke konkret har opfyldt forpligtelsen i § 73, stk. 1, nr. 3, til at meddele den påtænkte beslutning til ejere af andre ejendomme, som må antages at have vejret til vejen. Det er Vejdirektoratets opfattelse, at det ligger udenfor kommunens lovpligtige skøn at antage, at ejerne af ejendomme udstykket fra den herskende ejendom, og hvorpå 1917-servituten er tinglyst, ikke kan antages at have vejret. Odsherred Kommune ville desuden uden videre kunnet have meddelt den påtænkte beslutning direkte til ejere af disse ejendomme. Kommunen burde derfor have partshørt ejendomme udstykket fra matr. nr. a.

Vejdirektoratet kan ikke udelukke, at den manglende høring af ejere af disse ejendomme kan have haft betydning for vejmyndighedens vurdering af spørgsmålet, om vejen (vejudlægget) skal opretholdes, fordi den er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen, jf. privatvejslovens § 72, stk. 2, nr. 2. Sagen hjemvises derfor til fornyet behandling.

Ad. væsentlig betydning

Det fremgår ikke af privatvejsloven, hvad der kræves for, at en privat fællesvej er vigtig for en vejberettiget ejendom. Overtaksaktionskommissionen har i kendelse af 22. april 1983 udtalt, at taksationsmyndighederne alene kan tage stilling til om en nedlæggelse eller omlægning af en privat fællesvej medfører en sådan forringelse for de berørte ejendommers vejforhold, at vejen skal bibeholdes. Der er således tale om, at kommunen skal foretage en vurdering af den enkelte vejberettigede ejendoms interesse i vejen, der skal begrundes efter forvaltningslovens almindelige begrundelseskrav i §§ 22 og 24.

En forudsætning for at gå ind i vurderingen af, om en privat fællesvej skal opretholdes, fordi den er af vigtighed, er, at den konkrete ejendom har vejret, jf. ordlyden i § 72, stk. 2, nr. 2, hvor der står, at vejen skal opretholdes, hvis den "i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen." Hvis ingen ejendom kan dokumentere vejret, skal kommunen ikke gå ind i denne vurdering, ligesom kommunen ikke skal afveje vejejerens interesse i, at vejen nedlægges over for den eller de vejberettigedes interesse i, at den bliver opretholdt, hvis vejen ikke er af vigtighed.

Ad. kompetencemangel

Spørgsmål vedrørende nedlæggelse af stier i det åbne land efter naturbeskyttelseslovens⁷ § 26a hører under Miljøstyrelsen. Miljø- og Fødevareklagenævnet er klagemyndighed for afgørelser truffet efter naturbeskyttelseslovens § 26a.

Vejdirektoratets opfatter Odsherred Kommunes udtalelse om naturbeskyttelsesloven som en adressering af de indsigelser, der er fremkommet i forbindelse med den gennemførte høringsproces, men vi medgiver, at kommunens valg af formulering kan give anledning til en anderledes opfattelse.

Da Odsherred Kommune efterfølgende har oplyst, at de ikke har truffet afgørelse efter naturbeskyttelsesloven men alene truffet afgørelse som vejmyndighed efter privatvejsloven, foreligger der ikke en kompetencemangel.

Vejdirektoratet forbeholder sig ret til at offentliggøre denne afgørelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017 om naturbeskyttelse